

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2009. május 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali visszaélés büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Vas Megyei Bíróság 2009. évi január hó 22. napján kihirdetett 7.B.149/2007/70. számú ítéletét IV.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja**.

I n d o k o l á s :

A Vas Megyei Bíróság Szombathelyen, 2007. október 15-19., 24-25., 2008. április 23., október 15-16. és 2009. január 21-22. napján megtartott nyilvános tárgyalások alapján hozott, 2009. január 22. napján kihirdetett 7.B.149/2007/70. számú ítéletében hét vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az első fokú ítélet hat vádlott esetében a kihirdetést követően jogerőre emelkedett, így az ő vonatkozásukban nem képezte felülbírálat tárgyát. A megyei bíróság IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk. 225.§-ba ütköző és büntetendő felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében, ezért halmazati büntetésül 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, amelynek egy napi tétele összegét 200 forintban állapította meg. Rendelkezett az így kiszabott 50.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetés esetére történő átváltoztatásáról fogházbüntetésre.

Az ítélet ellen a IV.r. vádlott és védője jelentettek be fellebbezést felmentés érdekében, melyet az ítéltábla nyilvános ülésén is fenntartottak. A védő fellebbezésének írásbeli indoklásában és perbeszédében az első fokú ítélet megalapozatlanságára hivatkozott és a tényállás kiegészítésére tett indítványt. Álláspontja szerint a földhivatali köztisztviselők a kialakult gyakorlatnak megfelelően a 30 napos ügyintézési és a 8 napos illetékelőleg megküldés határidejének leterheltségük miatt nem tudtak eleget tenni, emiatt befejezett bűncselekményt akkor lehetne megállapítani, ha bizonyítottan a törvényes határidőn belül történt IV.r. vádlott ráhatására a szándékos kötelességszegés. A tényállás a tényleges gyakorlatot és jogi hátteret, a rábírás idejét nem tartalmazza, megállapításai bizonyítékokkal alá nem támasztott következtetésekre épülnek. E körben az első fokú eljárásban

elhangzottakkal egyezően utalt I.r. vádlott nyomozás során és tárgyaláson tett tanúvallomására, amely szerint a gyanúsításában nem szereplő sz-i ingatlannal kapcsolatban a bűncselekmény elkövetését nem bizonyítja annak tárgyaláson történt elismerése, védence bűnösségét nem támaszthatja alá. Mindezen körülmények helyes értékelésével a védő álláspontja szerint csak az a következtetés vonható le, hogy a vádlottat elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában az ellene emelt vád alól fel kell menteni.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF. 99/2009/1-I. számú átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen csak eljárási okból kifogásolta az első fokú ítéletet, amelynek helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint IV.r. vádlott vonatkozásában relatív eljárási szabálysértéshez vezetett, hogy az első fokú eljárást a megyei bíróság 6 hónapos tárgyalási időközt meghaladóan folytatta. A 2008. április 23-a, illetve a 2008. október 15-16-ra kitűzött tárgyalásokon a vádlottat érintően érdemi tárgyalást a bíróság nem tartott, azonban ennek az eljárás lefolytatására és a büntető jogi kérdésekre lényeges kihatása nem volt. A kiszabott pénzbüntetés vonatkozásában utalt arra, hogy a méltányos joghátrány megfelelően tükrözi az elkövetés és az elbírálás között az elévülési időt meghaladó időmúlást, ami a vádlott javára figyelembe vehető nagy nyomatékú enyhítő körülmény. A védő érvelésére reagálva a nyilvános ülésen kifejtette, hogy a tényállást a jogszabályi háttérrel kapcsolatban nem kell kiegészíteni, a törvényes vádat a bíróság vizsgálta, az alapos gyanú közlésének hiányában a bíróság a vád kiterjesztéséhez hasonlóan folytatta le a bizonyítási eljárást. A vádlott nem a gyakorlat szerinti ügyintézésre, hanem az iratok elfektetésére kérte I.r.vádlottat, bűnösségének megállapítása értékelt bizonyítékokon alapul.

A másodfokú nyilvános ülésen jelen lévő IV.r. vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez.

Az ítéletábra a fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A bejelentett védelmi fellebbezés alapján az ítéletábra a Vas Megyei bíróság ítéletét és a megelőző eljárást a fellebbezéssel érintett vádlott vonatkozásában a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le a bizonyítási eljárást. Nem osztotta az ítéletábra a tárgyalás folytonosságának megsértésére vonatkozó fellebbviteli főügyészségi kifogást. A tárgyalás ismétlés nélküli folytatásának feltételeit nem az egyes vádlottakra lebontva kell érvényre juttatni, hanem az ügy egészét illetően. A tárgyalási jegyzőkönyvekből megállapítható, hogy a megyei bíróság a tárgyalások 6 hónapon belüli folyamatosságát biztosította, a korábbi tárgyalás jegyzőkönyvének ismertetését az erre történt figyelmeztetés után az érdekeltek nem indítványozták, az ügyész, a vádlott, valamint a védője az észrevételezési jogát, valamint az ismertetés és a bizonyítás kiegészítésének jogát mindvégig gyakorolhatták. A kioktatás tényét, valamint az azzal kapcsolatos nyilatkozatokat az első fokú bíróság jegyzőkönyvben rögzítette. A vádlott és védője eljárási jogait nem korlátozta, hogy csak két vádpontban volt érintett és ennek bizonyítására valamennyi tárgyalási napon nem került sor. A vallomást nem

tevő IV.r. vádlott az első fokú eljárásban bármikor élhetett eljárási jogaival. Mindezek miatt az ő vonatkozásában a tárgyalást külön megismételni nem kellett, a tárgyalási időköz az ügyben nem sérült, a megyei bíróság relatív, vagy az érdemi felülbírálatot akadályozó eljárási hibát nem vétett.

A tényállást az első fokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével állapította meg, megfelelően számot adott a bizonyítékokat értékelő tevékenységről is. E körben a bűnösségét tagadó IV.r. vádlott terhére I.r. vádlott önmagára nézve is terhelő vallomását, a körzeti földhivatal vezetőjének és osztályvezetőjének tanúvallomását, a hivatali ügyintézéshez felhasznált okirati bizonyítékokat és a hivatali kötelezettség kereteit kitöltő jogszabályi háttérrel egyenként és összességükben mérlegelte. Az így megállapított tényállás mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, ezért a felülbírálat során változtatás nélkül irányadó volt, határozatát az ítéletábra erre alapította.

IV.r. vádlott védője a szándékot kialakító rábírást és az azzal összefüggő köteleességszegést vitatva indítványozta a felbújtóként elkövetett hivatali visszaélés alól védence felmentését.

A védelmi fellebbezés önmagában lehet helytálló abban a kérdésben, hogy a földhivatalban az ügyintézés a jogszabályi határidőkhöz képest késedelmet szenvedett, de ez a tényállás megállapításánál nem releváns. I.r. vádlott által az elkészült határozatok visszatartásának tényét, amelyet az érdekeltek, köztük IV.r. vádlott felbújtására követett el nem semlegesíti, hogy a földhivatali eljárásban előírt határidőket általában nehéz volt betartani. A földhivatali ellenőrzés során feltárt szabálytalanságok sorozatába illeszkedik IV.r. vádlott kérésére elkövetett köteleességszegése, a két ingatlan tulajdonjogának bejegyzéséről szóló határozatok elkészülte után ugyanis nem a munkahelyi leterheltség volt az indoka a továbbításuk elmaradásának. Az elkészült határozatok visszatartásával I.r. vádlott jogszabályban előírt kötelezettségét azért szegte meg, hogy IV.r. vádlottnak az illetéket minél később kelljen megfizetnie.

A megyei bíróság indokát adta annak, hogy I.r. vádlott hivatali köteleességszegése mire vezethető vissza és miért fogadta el IV.r. vádlottra nézve is terhelő bizonyítéknak a beismerő vallomását. A védelemnek az a hivatkozása, hogy az első fokú tárgyaláson tett terhelttársi vallomás az alapos gyanú nem teljeskörű közlése miatt, védence bűnösségének bizonyítására nem elégséges bizonyíték, csak abban az esetben lehetne helytálló, ha egyedül erre telepítette volna az első fokú bíróság bűnössége megállapítását.

Az első fokú bíróság vizsgálta I.r. vádlott egyéb - vád tárgyává tett - ügyekben tanúsított eljárását is. Ezekbe az általa gyakorolt ügyintézésekbe illeszkedik IV.r. vádlottat érintő köteleességszegése is, amely következtetési alapul szolgál szándékának, szavahihetőségének megítéléséhez. Beismerő vallomásának bizonyító erejét a kialakult ügyintézési gyakorlatra történt hivatkozás nem gyengíti, törvényesen beszerzett vallomása bűnösségre utaló bizonyítékként felhasználható volt. A nyomozást végző hatóság ugyanis gyanúsított kihallgatásuk előtt mindkét vádlottal közölte, hogy milyen cselekmény miatt vonták őket büntetőeljárás alá, amelybe a hivatali visszaélés büntetnének elkövetése és az erre való felbújtás is beletartozott. A nyomozás során két esetet tártak fel, az erre vonatkozó bizonyítékokat mindkét vádlott megismerhette, a vád tárgyává tett cselekményekre pedig reagálhattak, emiatt a gyanúsítás teljességének hiánya a bizonyítás törvényességére kiható lényeges eljárásjogi sérelemmel nem járt. I.r. vádlottnak a nyomozás során és az első fokú

tárgyaláson IV.r. vádlottra tett terhelő vallomása bizonyítja, hogy IV.r. vádlott felkérésére tartotta vissza a tulajdonváltozás bejegyzéséről szóló határozatokat.

A bűncselekmények elkövetésének megállapítását az időtényező sem befolyásolja, mivel a határozat hozatalát követően I.r. vádlott IV.r. vádlott kérésére tudatosan és célzatosan, jogszabálysértően nem továbbította a feldolgozott ügyeket az illetékhivatalnak.

Mindezek alapján a védői érvelés nem foghatott helyt és a megyei bíróság okszerűen következtetett a fellebbező vádlott bűnösségére.

A fentiekén kívül az I/6-7 tényállási pontok megalapozottságát a fellebbező vádlott felmentése érdekében, az ítéltábla eljárásjogi tilalom folytán nem bírálhatja felül. I.r. vádlottra vonatkozó részében az ítéletet jogerős, ezért IV.r. vádlottra kivetítve, csak a fellebbezéssel nem érintett vádlottra vonatkozó bizonyítékok ártértékelésével lehetne a vitatott tényállási pontokat érintően a logikus mérlegeléssel megállapított tényállás ellenében, annak módosításával a jogerősen elítélt vádlottat felmenteni. Mindezek miatt a fellebbező vádlott felmentésére sem kerülhetett sor.

Az irányadó tényállásból tehát a megyei bíróság okszerűen következtetett IV.r. vádlott bűnösségére, a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése az anyagi jog szabályainak megfelelően törvényes, mivel I. r. vádlott földhivatali ügyintézőként IV.r. vádlott kérésére tartotta vissza az illetékhivatalnak továbbítandó iratokat, ezzel hivatalos személyként az illeték meg nem fizetésében realizálódó jogtalan előnyt két esetben biztosított a számára.

A büntetés kiszabásakor a megyei bíróság a bűnösségi körülményeket feltárta és súlyuk szerint értékelte. A korrupciós, ezen belül a hivatali bűncselekmények elszaporodása társadalomra veszélyességüket alátámasztja, a hivatali élet tisztaságának védelmét és az általános bűnmegelőzés célját a jogkövetkezménynek tükröznie kell.

A jelen ügyben azonban a felbujtóként elkövetett hivatali bűncselekmények tárgyi súlya kategóriáján belül nem kirívó, és nagy nyomatékkel értékelhető vádlott javára enyhítő körülményként a jelentős időmúlás. E tekintetben az ítéltábla egyet értett a fellebbviteli főügyészség álláspontjával és az enyhítő szakasszal kiszabott pénzbüntetést törvényes joghátránynak tartotta.

Ezért az ítéltábla a felmentésre irányuló fellebbezés keretén belül a büntetés enyhítésére sem látott okot, törvényes lehetőséget.

Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezési is törvényesek, az ítéltábla az első fokú ítéletet IV.r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

G y ő r , 2009. május 19. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Vas Megyei Bíróság 2009. január 19. napján kelt 7.B.149/2007/70. számú ítélete IV.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. május 19. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: